TRØST I JESU KÆRLIGHED

(♩ = ca. 120)

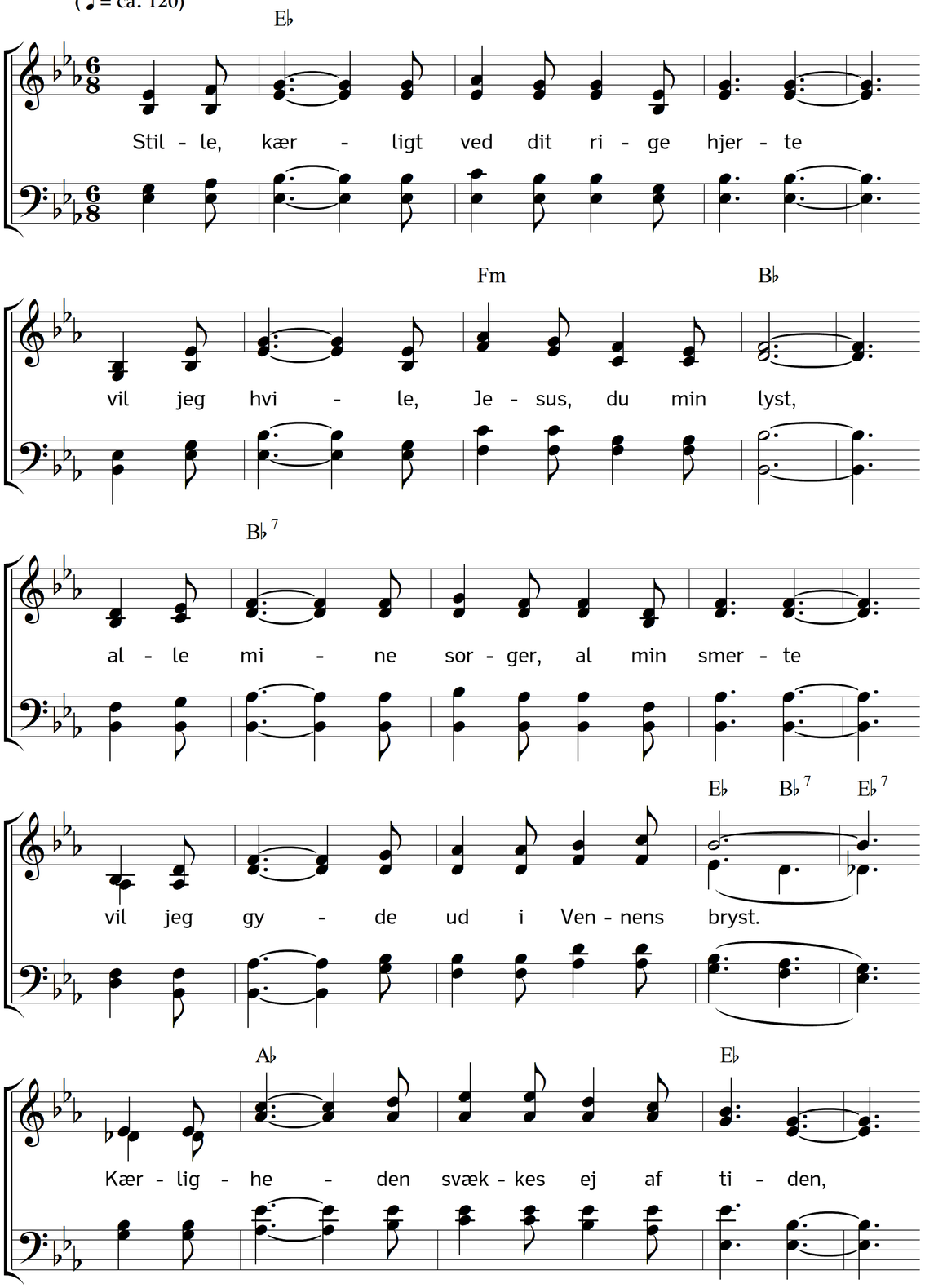

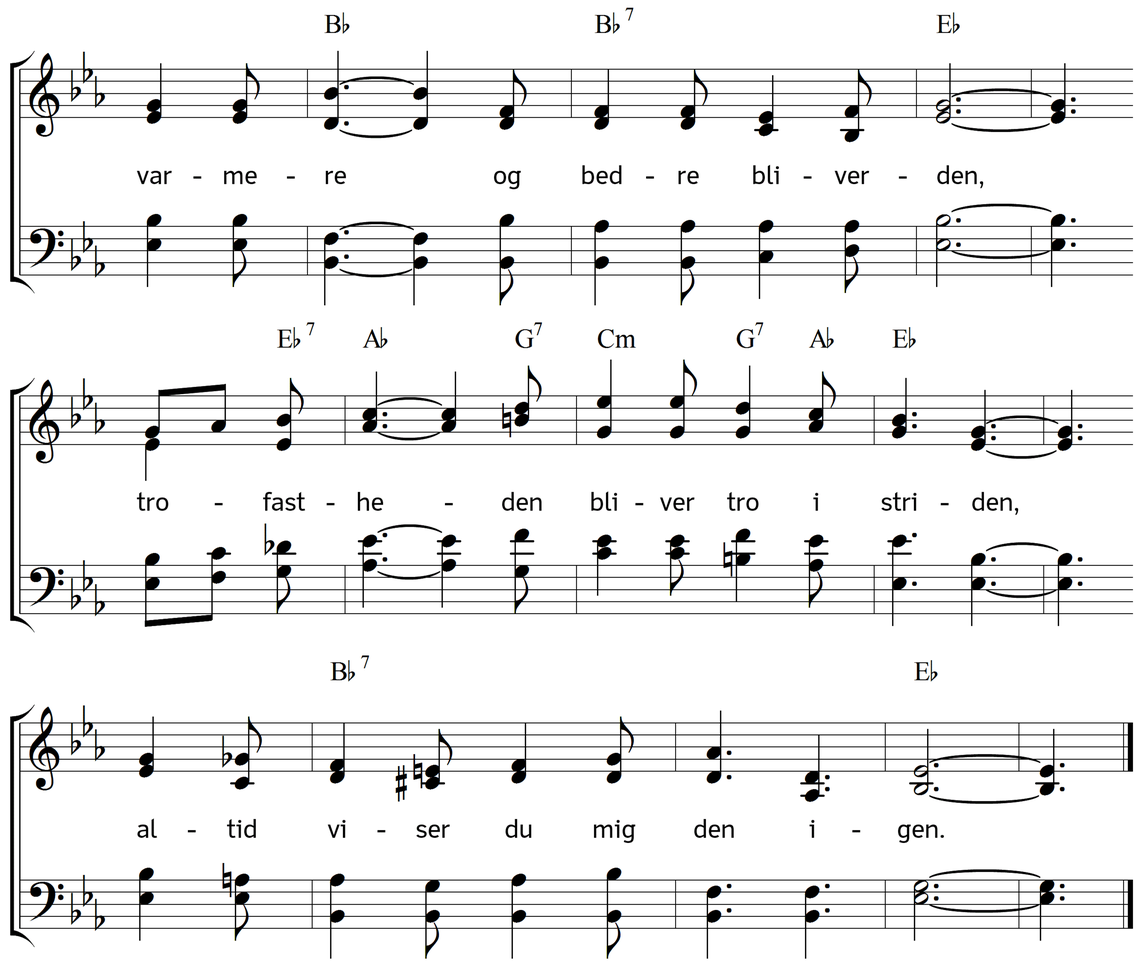

2. Hvad er andres kærlighed mod denne,
som har uskatteerligt, evigt værd!
Hvem blandt menneskene tør bekende,
at han fandt ej veksel i sin færd,
hvem blev ikke kold ved verdens kulde,
syndig ej ved verdens synd og nød?
Elsked han i livet end tilfulde,
båndet vil dog brydes ved hans død.

3. Og, hvad der for mennesket tilbage
blev af kærlighed i jordens dal,
må vi ikke smerteligt beklage,
at det blandet er med suk og kval?
For sin elskov kæmper han med smerte,
stedse dog fornyer sig hans trang,
fjender lure om den elsktes hjerte,
true det med død og undergang.

4. Men foruden mål og uden ende,
uden veksel, rent og inderligt,
Gud har elsket os i vor elende
trods vor synd og skyld så fuldt og rigt.
Når vor kærlighed, af tiden slukket,
sygner hen og altfor hurtigt dør,
aldrig Herren dog sit hjerte lukked,
kærligheden brænder klar som før.

5. Du, som vil så nådigt dig forbarme,
du, som optog den, der søgte dig,
du, som bærer i din sjæl os arme,
som et saligt hjemsted loved mig:
vær mig nær, selv i min smertes tårer,
når det svage blik formørker sig,
vær mig nær, når kold mig verden sårer,
med din kraft, o Gud, jeg styrker mig!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/130/